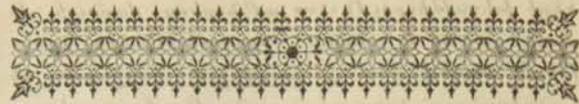


Թեան ու խորհուրդի էին գիտնում և գոհ մտնում. առանձին սիրով օգնում էր նա մանաւանդ արուեստագէտներին (նորա հայրը անուանի նկարիչ է եղել): Բացի քարոզներից նա թողել է մի շարք ուրիշ գրուածքներ ևս, որոնք պատուաւոր տեղ են բռնում եկեղեցական — Ժողովրդական գրականութեան մէջ և հաճութեամբ կարդացուում:

ԱՄՆՐԻՅԱ.

Յայտնի է, թէ ինչպիսի գիւրութեամբ և արագութեամբ նորանոր եկեղ. համայնքներ են կազմակերպուում Ամերիկայում: Փրկութեան բանակի մի ճիւղն ևս, որ տարիներ առաջ գործունէութիւն էր սկսել պատեղ, այժմ կեդրոնից բաժանուել է և առանձին կազմակերպութիւն ստացել: Գորանով գնեկրայ Բուլթի սկսած գործում գեղ նորա կենդանութեան օրով պատակտումն է ընկնում և այն նորա ամենասիրելի որդու, Բալլինգտոն Բուլթի, ձեռքով: Աերջինս ընդհանուր դեկավար կարգուած վնեկով իւր հօրից Ամերիկայում: Գետաբուար ամսին հրաման ստացաւ նորանից տեղափոխուելու ուրիշ պաշտօնով: Բայց հակառակեց և յայտնեց, որ ինքն անկաս ազգային Բանակ պէտք է կազմէ: Ծերունի Գնեկրայ իւր աղջկան ուղարկեց համոզելու, բայց այդ ևս զուր անցաւ: Եթէ չնայած նորա մեծ հեղինակութեան, որդու ձեռնարկութիւնը համակրութիւն է գտնում, գլխաւոր պատճառն այն է, որ ամերիկացիք չեն սիրում առհասարակ կապեր ունենալ հին աշխարհի, մանաւանդ Անգլիայի հետ: Մի փոքր մաս միայն հաւատարիմ է մնացել Գնե. Բուլթին, բայց երեւի երկար չի գիմանայ. — Բաժանման գլխաւոր դերդիրը համարուում է Բալլինգտոն Բուլթի կինը:

— Ամերիկական բարբերի համար իբրև քնորոշ խրատական օրինակ կարող է ծառայել հետեւեալ միջնագէտը: — Մի գերմանացի ներկայ է գտնուում Էիւս. Ամերիկայում այդպէս կոչուած Յըբայրական համայնքի մի քարոզչի տանը ճաշին: Երբ ընտանիքի բոլոր անդամներն արդէն Ժողովուած էին, ներս է մտնում մի երիտասարդ կոշտ բանուորի հագուստով, ողջունում է հիւրին և նստում: Աերջինս զարմացած խնդրում է տանտիրոջ ներկայացնել իրեն նոր եկող պարոնին, իսկ նա ճիծազելով պատասխանում է. Երբորդ որդիս է, Գերմանացին այն ժամանակ խղճալով ասում է նորան կամացուկ. Անշուշտ քեզ շատ հոգս է պատճառում դա: — Եյժմ տանտերն էր զարմացողը. Ինչու. — 2է՛ միւս որդիներդ պատուաւոր դիրք ունին՝ մին բժիշկ է, միւսը իրաւաբան, իսկ սա սոսկ գործաւոր է մնացել. — Ամերիկացին ճիծազից թուլացաւ. Այ երկուպսու խելք, Տղան հէնց նոր է յաջող կերպով գործորի քննութիւն տուել և աշնան այս ինչ Բարձր. դպրոցը կմտնէ պաշտօնով: Բայց նա չէ կամենում մինչև այն ժամանակ իւր հօր քսակից օգտուել և ուրեմն ինքն ըստ ինքեան հասկանալի է, որ աշխատանք է յանձն առել մօտիկ ձանապարհի շինութեան վերայ: — Այդպիսի բան երևակայելի է մեզանում հարցնում ենք և մենք գերմանացու հետ:



ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ—ՊԱՏՄԱԿԱՆ

\* \* \*

Երբ լուում եմ ես՝ այս վիշտն անաղին շանգիստ չէ տալիս իմ՝ տանջուած հոգուն. Սիրտըս կտրատում՝ մաշում են կրկին Այս լացն ու հառաչ, յուսահատութիւն:

Եւ ասում եմ ես. յանցանք է լուել, Երբ այսչափ մեծ է եւ անձայր շարիք. Ընթէ պիտ սպասենք որ մեզ անարգել շասնէ եւ վերջին արձուելի մըրիկ:

Եւ խօսում եմ ես. ըայց էլ չէ հնշում Գարնան ցնծալից իմ՝ հին մեղեդին . . . Ես էլ միայն կոծում, միայն հառաչում — իմ՝ լացն եմ խառնում ընդհանուր ողբին:



Հաստում եմ — մեռնելու չէ սուրբ զաղափար, Եւ անմահ է որ մեռնում է նորա համար. Հաստում եմ — չկայ ոչինչ յաւերժական, Բայց սուրբ գործի ոյժը դիմել՝ շունի վախճան:

Մի վնատիք, յառաջ գրնա՛, անբաղդ եղբայր. Թող խորտակուի քաց ովկիանում՝ նաղ հողմավար:

Թող զայրանայ գլխիդ մըրիկ անեղաշունչ Եւ մոլեգին կլանէ յորձանք դիդ անմոռնչ. . .

Բայց հաւատա՛, դու չես յաղթուած, ոչ ոյժն յաղթող —

Եւ նոր քաջեր կեննեն անշուշտ քեզ յաջորդող, Եւ կը գլաւեն նորա այն ափը ցանկալի, Եւ նոր այնտեղ փայլը փառքիդ կը բորբոքուի:

Թող աներոյի հայրենի տունն հիմնայատակ, Բայց քանի հուրն առկայծում է դեռ մոխրի տակ, Երբ կորուստն, ո՛հ, մի՛ ողբալ դու սգաւոր — Իրբու փիւնիկ նա կը յաննէ անշուշտ մի օր . . .

Ե. ՅՈՂԱՆՆՈՒՄԵՆ.

